ΑΠΟΨΕΙΣ

Κων/νος Γκράβας
Οικονομολόγος - αναλυτής διεθνών αγορών, επισκέπτης καθηγητής στη Σχολή Διοικήσεως και Επιτελών (ΣΔΙΕΠ/Π.Α.) της Πολεμικής Αεροπορίας

Επιβεβλημένο το πολιτικό Reset

Η ΕΛΛΑΔΑ βγήκε ασθμαίνουσα από τα οκταετή προγράμματα διάσωσης αλλά όχι από την ενισχυμένη εποπτεία. Το στίγμα της «ειδικής περίπτωσης» παραμένει και στη μεταμνημονιακή περίοδο. Η κυβέρνηση έχει προνομοθετήσει την περαιτέρω φτωχοποίηση των νοικοκυριών. Η χώρα επί οκτώ χρόνια διώχνει τα παιδιά της στο εξωτερικό, ενώ φορτώνει το υπέρογκο χρέος στις επόμενες γενιές. Αφήνει εντός επικράτειας άνεργους νέους, νέα παιδιά που αναζητούν εργασία με αδήλωτους μισθούς χαμηλότερους κι από το επίδομα ανεργίας. Αφήνει εντός των τειχών της και συνταξιούχους, που θυμούνται τα πρώτα χρόνια της κρίσης όταν έδιναν χαρτζιλίκι στα παιδιά μέχρι να βρουν δουλειά. Νέοι φτωχοί μαζί με φτωχούς νέους.

Το καλοκαίρι του 2015 η κυβέρνηση έστηνε από τα ξημερώματα στην ουρά των ATMs τους συνταξιούχους για να πάρουν τα εξήντα ευρώ λόγω των capital controls. Εκείνο το τραγικό καλοκαίρι μετά το πρώτο εξάμηνο της περήφανης διαπραγμάτευσης. Και αντί να αλλάξει τη συγκρουσιακή της στάση σε συνεργατική, συνέχισε να τραβάει το σκοινί πέρα από το δεδομένο χρονικό ορόσημο της 30ής Ιουνίου που εξέπνεε η τετράμηνη συμφωνία-γέφυρα. Κι οι τελευταίες γέφυρες διάσωσης κάπκαν με το φαιδρό δημοψήφισμα του Ιουλίου. Η οικονομία εκτροχιάσθηκε δραματικά. Μαζί χάθηκε και η εμπιστοσύνη όλων έναντι όλων. Ο διχασμός έσπειρε κοινωνική ανισορροπία. Οι πολίτες είχαν ψηφίσει το σύνθημα «λεφτά υπάρχουν» το 2009. Και τον Ιανουάριο του 2015 οι πολίτες αποκαμόντες έβαλαν τα λεφτά τους στο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», συλλογιζόμενοι «ας γίνει έστω κι ένα από τα δέκα» που έταζε η πύρινη αντιμνημονιακή Αριστερά. Δεν έγινε κανένα. Και επιπλέον ήρθε ο βαρύς λογαριασμός του τρίτου προγράμματος διάσωσης. Η αποχή αυξήθηκε αλλά το αποτέλεσμα επαναλήφθηκε από πλευράς ποσοστών επί των εγκύρων στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015. Και μετά ήρθε η διαπραγμάτευση που βάζει εφεξής τη χώρα σε «δημοσιονομική γυάλα». Πρόκειται για τη συμπεφωνημένη δέσμευση της χώρας για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα της τάξεως του 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022.

Η χώρα χρειάζεται μια «κυβέρνηση παντός καιρού». Εκτελεστική εξουσία που θα προσφέρει ανιδιοτελώς στην πατρίδα. Για να νικηθούν οι μνηστήρες της ομηρικής «Οδύσσειας», στον αγώνα για τη νέα Μεταπολίτευση, στα πρόσωπα των Αντίνοου, Ευρύμαχου, Αμφίνομου και Αγέλαου, οι οποίοι αντιστοίχως διαστρεβλώνουν την κοινή λογική, περιφρονούν τη νομιμότητα και δημαγωγούν ασύστολα. Η Ελλάδα έχει ανάγκη ένα πολιτικό Reset. Είναι η τελευταία μας ευκαιρία. ■